

MAN: Zeg, wie bent u eigenlijk?

VOORBIJGANGER: Ik? Oh, excuseer. (*Hij schudt hem de hand*) Fred Walravens, voorbijganger.

MAN: Voorbijganger?

VOORBIJGANGER: Ja, zo staat het in de toneeltekst. (*Hij haalt een boekje uit zijn boekentas*) Kijk maar. Als u wilt kunt u er meteen eentje kopen. Ik kan u bij onmiddellijke aankoop 10 procent korting geven.

MAN: Neen, dank u.

VOORBIJGANGER: Wel, hier is mijn kaartje, voor het geval u zich mocht bedenken. "Fred Walravens, voorbijganger"... Maar in bijberoep verkoop ik toneelteksten.

MAN: En wat komt u hier eigenlijk doen?

VOORBIJGANGER: Wel... ik kom voorbij.

MAN: U komt voorbij? En hoe komt het dan dat u nog altijd hier staat? Het ziet er niet naar uit dat u aan het voorbijgaan bent.

VOORBIJGANGER: Ik neem mijn pauze. En ik dacht: laat ik van mijn pauze profiteren om even binnen te springen en mevrouw Van Ginderachter meteen een toneelbrochure te verkopen.

VROUW: Mevrouw Van Ginderachter?

VOORBIJGANGER: Ja, toen ik hier daarnet toevallig voorbijkwam, hoorde ik dat mevrouw Van Ginderachter hier woonde.

MAN: Wie heeft u dat verteld?

VOORBIJGANGER: De buurman, denk ik. Een man met borsten.

VROUW: Onze buurman heeft geen borsten.

MAN: Ik heb borsten.

VOORBIJGANGER: Toch wel. Hij heeft een stevige boezem.

VROUW: Bent u zeker dat het niet de buurvrouw was? Ze heeft een beetje een snor.

MAN: De buurvrouw? Die heeft toch geen borsten.

VROUW: Ja, dat is waar ook.

MAN: Hoe weet u dat het de buurman was?

VOORBIJGANGER: Hij sprak me aan en zei: ik ben de buurman, mevrouw Van Ginderachter woont hiernaast en blijf van mijn borsten af.

VROUW: (*Tot zichzelf*) Waarom zou hij dat gezegd hebben?

VOORBIJGANGER: Omdat ik aan zijn borsten kwam.

VROUW: Ik bedoel: waarom zou hij u verteld hebben dat mevrouw Van Ginderachter hier woont?

MAN: Mevrouw Van Ginderachter woont hier niet meer! Ik heb haar vorig jaar buitengestampt! En weet ge waarom? Heh?

VOORBIJGANGER: Neen.

MAN: Wel, dat wilt ge niet weten!

VOORBIJGANGER: Toch wel, ik ben heel nieuwsgierig.

VROUW: Neen, dat wilt ge niet weten! Dat wilt ge niet weten met wie ze hier in bed lag!

MAN: Mijn eigen vrouw!

VOORBIJGANGER: Ze lag met uw vrouw in bed?!

MAN: Neen, slimme! Mevrouw Van Ginderachter *is* mijn vrouw! Mijn eigen vrouw lag met iemand anders in bed, en ik was het niet.

VOORBIJGANGER: Dat is wel jammer voor u.

MAN: Dat moogt ge wel zeggen. Ik heb ze direct alle twee buitengesmeten.

VROUW: Waarom moest u mevrouw Van Ginderachter hebben? U wilde haar een toneeltekst verkopen?

VOORBIJGANGER: Inderdaad. Ze heeft de tekst dringend nodig. Al haar replieken staan hier in.

VROUW: Mag ik die tekst eens zien?

VOORBIJGANGER: (*geeft een toneeltekst*) Dat is dan 180 frank. 200 min de tien procent bij onmiddellijke aankoop.

VROUW: (*lezend*) Vader, geef meneer eens 180 frank. (*man geeft voorbijganger geld*)

VOORBIJGANGER: Dank u. U bent zeker dat mevrouw Van Ginderachter hier niet meer woont?

MAN: Ja, we zijn zeker! Ze woont hier niet meer!

VOORBIJGANGER: Wel, wel.

MAN: Nee, toch niet.

VOORBIJGANGER: Dan heeft het geen zin dat ik nog langer blijf.

MAN: Neen, ik denk het niet, nee.

VOORBIJGANGER: Dan ga ik maar eens... voorbij.

MAN: Ja, doet u dat.

(voorbijganger gaat voorbij)

VROUW: Zeg, dat is allemaal wel interessant wat er hier instaat. Hier staat zelfs de tekst in die wij zeggen.

MAN : Wat bedoelt ge? Staan daar al onz' replieken in?

VROUW: Ja. Woord voor woord. Hier zie, kijk. Hier staat: wat bedoelt ge? Staan daar al onz' replieken in? En hier mijne repliek: ja, woord voor woord.

MAN: Maar als dat ook onze tekst is, dan moest hij dat toch ook aan ons verkopen en niet alleen aan 'mevrouw Van Ginderachter'!

VROUW: Awel, hij heeft er ons toch één verkocht!

MAN: Ah, ja.